

Betænkningens konklusion vedlægges som bilag 7.

Blumenfeld-papirerne vedrører forholdet mellem Europa-Parlamentet og det udenrigspolitiske samarbejde. Disse papirer har så vidt vides ikke været behandlet i Europa-Parlamentets Plenum, og Parlamentets stiling til papirerne foreligger derfor ikke.

Papirerne vedrører dels spørgsmålet om oprettelse af et sekretariat for det udenrigspolitiske samarbejde, dels spørgsmålet om bedre underretning af Europa-Parlamentet om fremskridtene i det udenrigspolitiske samarbejde. Endelig foreslås det at bringe sondringen mellem Fællesskabsanliggender og udenrigspolitiske anliggender til ophør på ministerplan og i de faste repræsentanters komité. Dette bør føre til, at Kommissionen deltager fuldt ud i alle områder vedrørende det politiske samarbejde. Kommissionen bør ligeledes repræsentere Fællesskabet i alle vigtige multilaterale økonomiske forhandlinger.

Brevvekslingen om *Luns-Westerterp-proceduren*. Der henvises til punkt 2 og 3 ovenfor.

Aigner-betænkningen om 1975-budgettet var grundlag for Parlamentets afgørelse om forslaget til det almindelige budget for 1975. Idet der i øvrigt henvises til Europa-Parlamentets mødedokumenter 1974-75 (dokument 288/74) bemærkes, at de centrale dele af afgørelsen har følgende ordlyd:

Europa-Parlamentet,

b) *Samarbejdet mellem Fællesskabernes institutioner*

4. glæder sig over det samarbejde, som Europa-Parlamentet har haft med Rådet under budgetbehandlingen;

5. anmoder dog indtrængende om, at der gøres endnu større anstrengelser på dette område;

c) *Bedømmelse af forslaget til budget for 1975.*

6. udtrykker sin dybe skuffelse over det budgetforslag for 1975, som Rådet har forelagt, og som det må karakterisere som helt uden tegn på fremskridt, så det alvorligt nærmer sig et helt statisk budget;

7. fastslår, at dette forslag er kendetegnet ved mangel på enhver politisk beslutning fra Rådets side, — inden for regionalpolitik, socialpolitik, forskning og energi, informationspolitik og ungdomspolitik;

8. støtter principielt Rådets anstrengelser for at spare, men går imod, at Rådet har til hensigt at anvende budgettet for De europæiske fællesskaber som et middel til at bekæmpe inflationen, idet der henvises til, at aktioner på fællesskabsplan bliver finansieret af midler, som bliver trukket bort fra nationalt område og derfor ikke har nogen inflationsskabende virkning;

c) *Anvendelse af bestemmelserne i artikel 203 i traktaten*

Angående klassificeringen i obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter.

11. anerkender ligesom Rådet, i mangel af faste regler udarbejdet på forhånd ved indgåelse af en fælles aftale mellem institutionerne, den klassificering, som Kommissionen har foreslået, i det foreløbige forslag til budget for 1975, af obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter som værende gældende indtil videre;

12. beklager dog, at Rådet har valgt ikke at klassificere en række udgifter, selv om denne afgørelse er blevet truffet som følge af, at det drejer sig om nye aktioner, som ikke har været genstand for forhandlinger i Rådet;

er af den opfattelse, at klassificeringen af disse udgifter er en absolut nødvendighed for, at det på korrekt måde kan udøve sine beføjelser til at ændre budgettet eller foreslå ændringer til dette;

13. erklærer sig enig med Rådet, når det forsikrer om, at „kun de udgifter klassificeres som obligatoriske, for hvilke ingen budgetmyndighed, det være sig Råd eller Parlament — som følge af selve bestemmelserne — frit kan fastsætte bevillingerne“;

minder Rådet om, at optagelse af udgifter i budgettet i henhold til artikel 199 i traktaten har karakter af overslag;

For så vidt angår fastlæggelsen af det budgetområde, som satsen i henhold til artikel 203, stk. 8, finder anvendelse på.

14. henviser, i overensstemmelse med ordlyden af artikel 203, første afsnit af dette stykke i traktaten, til at den årlige maksimalsats for forhøjelser, som finder anvendelse for samtlige udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten eller af retsakter i henhold til denne — og som i henhold til andet afsnit i samme stykke er en indeksreguleret sats — fastsættes i forhold